

Православни верници и Српска православна црква 19. јануара прослављају Богојављење, један од петнаест највећих хришћанских празника. Празновање Богојављења подсећа хришћане да мисија Сина Божјег није почела његовим рођењем, већ крштењем.

Према веровању, Богојављење - јављање Бога или објава Бога, дешава се у глуво доба, уочи Богојављења, када се на трен отвара небо, да се крсте (укрштају) ветрови што дувају зими с онима што дувају лети и да сва вода постаје света. Ко се тада затекне на отвореном и то види, може од Бога да затражи испуњење једне жеље.

Празник Богојављења (грчки Теофаниа) назива се још и Просвећењем, јер нас "догађај на Јордану просвећује, указујући нам на Бога као Тројицу једнобитну". По повратку из Египта, Исус Христос је до своје тридесете године живео у Назарету и са својом мајком, Пресветом Богородицом Маријом и њеним мужем, праведним Јосифом, који је сматран његовим оцем, радио као столар. Када је навршио тридесет година отишао је на реку Јордан, код светог Јована, да га крсти. Видевши Спаситеља, свети Јован рече: "Ти треба мене да крстиш, а ти долазиш мени?" (Матеј 3;14); тад му Исус одговори: "Пусти, сад, јер тако треба да испунимо сву праведност" (Матеј 3;15). После овог, свети Јован пристаде да крсти Исуса. Он потопи Исуса у реку, до изнад главе, сасвим и крсти Га. Кроз тај чин се показа и мисија Христова у свету и пут нашег спасења, јер Господ узне чин човечанства и под њим умре (потопљење) и оживе (излазак из воде). Док је Исус излазио из реке, над њим се појави Дух Свети у виду голуба, а из небеса се чу глас Оца: "Ти си Син, мој, љубљени, ти си по мојој вољи" (Марко 1;11). Крштењем на Јордану, отпоче Исус свој учитељски и спаситељски посао.

Овим догађајем се, при Исусовом крштењу, Бог јавио у три личности - Бог Отац је говорио са неба, Бог Син се крстио у Јордану, а Бог Дух Свети је, у виду голуба, сишао са неба над Христову главу. Тај тренутак представља објављивање Богочовека и увођење Христа у месијанску мисију. Догађај објављивања Богочовека, наводи се у светим књигама и слави се као Богојављање. Такође, Црква је установила Свету тајну крштења за свако људско биће. Крштењем се постаје члан Христове цркве и душа се чисти од сваког греха.

Код Срба се Богојављање слави веома живописно. На Богојављење се у свим православним храмовима после Свете Литургије освећује вода. У народу се овај дан зове и Водице или Водокршће. Овај обичај је везан за веровање у лековитост и чудотворност богојављенске водице Та вода се узима и носи кући. Чува се као чудотворна света

драгоценост. Никада се не квари. Њом се прска кућа ради освећења и заштите од демона и осталих нечистих сила. Пије се током целе године ради исцељења и заштите од свих болести, очишћења од злих страсти и ради опроштаја грехова, очишћења душе и тела. Богојављенску водицу некада су пиле труднице да би се "отвориле као небо на Богојављење" па да се лако породе. Та се вода сипа и у бунар да се прочисти ако у њега падне каква животиња. У стара времена, освећена водица давала се болесницима који нису могли да оду у цркву на причест.

Већина обичаја и обреда је била подстакнута жељом за здрављем, па је било уобичајено, да се онај ко је здрав, изјутра, пре изласка сунца, окупа у реци. Пре неколико година обновљен је стари обичај пливања у хладној реци за Часни, Богојављенски крст тзв. трка за крст у којој учествује све више младих људи такмичећи се да први стигну до крста и ухвате га.